

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.10. S. Gregorii Ultrajectensis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæcul. VIII.

A. C. 775.

minarum, nimirum uxoris Archidiaconi Ermesini, & filii ejus, multarumque aliarum, quæ toleratis nervorum bubulorum verberibus aliisque tormentis gloriosæ Tyranni victrices extiterunt. *Mahadi* usque Damascum perveniens multas Ecclesias depopulatus est, foederibus violatis, quæ Arabes cum Christianis iniurant.

§. X.

S. Gregorii Ultrajectensis Obitus.

Sup. l. XLI. §. 48. 49. **I**n Occidente, videlicet in Germania, præsertim Frisia & Saxonia Fides mi-
vita tom. 4. Act. SS. Ben. p. 327. re propagabatur. Ecclesiæ Ultrajectensi in Frisia præerat Gregorius Discipulus S. Bonifacii, quem ab anno ætatis suæ decimo quinto secutus, eundemque in secundo ipsius itinere Romam instituto anno 723. comitatus, multa ibi Sacrarum Scripturarum volumina collegit, & non sine difficultate inde avexit. Duos præterea juvenes Anglos Marchelmum & Marcuinum, S. Bonifacio licentiam dante, Roma adduxit, quos deinde Discipulos habuit. Contigit, ut cum duo Gregorii fratres a grassatoribus in Silva jugulati fuissent, Domini, quorum Vasalli erant latrones isti, comprehensos victosque ad Gregorium mitterent, ut eo mortis genere, quo vellet, interficeret; quippe Barbarorum legibus vindicta in propinquo-

pinquorum arbitrio erat. Gregorius ad se adductos iussit balneo mundari, optimis vestibus indui, & epulis refici. Tum in conspectum vocatis dixit: *Ite in pace. Nolite ejusmodi crimen unquam amplius committere, ne pejus aliquid vobis accidat. Ceterum iram aliorum propinquorum meorum, ut potestis, effugite.* His dictis datis custodibus ad sua reduci curavit.

Sæcul. VIII.
A. C. 775.

S. Bonifacio Martyrii coronam consecuta, Gregorius facultate accepta a Stephano Papa & Rege Pipino Diœcesin Ultrajectensem rexit, quamvis esset solummodo Presbyter & Abbas illius Congregationis, quam in illa Civitate habebat. In illo autem labore eum adjuvabat Alubertus Chorepiscopus de Gente Anglorum. Quippe plures habebat Discipulos ex diversis Gentibus, nempe ex sua, seu Francorum, tum Anglorum, Frisonum, & Saxonum nuper conversorum, Bavarorum, Suevorum. Horum ipse verus Pater tam corpori necessaria quam animæ salutifera suppeditabat. Singulis ferme diebus mane confidens interrogantes audiebat, & respondebat. Multi ex numero Discipulorum ipsius ad Episcopatus apicem evecti sunt, quos inter S. Luidgerus vitæ ipsius Scriptor recensetur.

S. Gre-

Sæcul. VIII. S. Gregorius Ultrajectensis nihil singularare tum in vestitu tum in alimentis habebat, sed vita communi & simplici contentus Discipulis suis sobrietatem commendabat. Si quid mali de ipso spargebatur, dissimulabat, & calumniatores suos non exhorrebat, sed optimorum amicorum loco collocabat. Supra omnia avaritiam detestabatur. Si quid pecuniæ supererat inter pauperes distribuebat, solum vasa Sacra Ecclesiæ servans. Jam prope septuagenarii latus sinistrum paralytis corripuit, posteaque duobus adhuc annis superstes fuit, operibus Monasticis vacans, & informans Discipulos suos, quibus multos libros dedit; S. Ludgero vero dedit S. Augustini Enchiridium.

Triduo priusquam moreretur adventus nepos ipsius Albericus, qui in Italiam a Rege negotiorum causa missus fuerat. Hunc Congregationi S. Gregorii præficiendum augurabantur omnes, & Vir Sanctus quasi futura prævidens edixerat, se prius e vita non discessurum quam Albericus venisset. Ubi adfuit, eidem collocutus, quoad vixit, statum illius Monasterii edocuit. Tandem cum vitæ suæ finem

Coint. ann. prope esse sentiret, ad Sacellum S. Salvatoris deferri voluit. Peracta ibi oratione, atque Corpore & Sanguine Domini Nostri accepto, fixis in Altare oculis expi-

776. n. 27.
Mabill. ad
vit. S. Lud.
to. 5. A. 23. n.

expiravit, anno circiter septingentesimo Sæcul. VIII.
 septuagesimo sexto, vigesima quinta Au- A. C. 775.
 gusti, qua die Ecclesia ipsius memoriam Mart. Rom.
 colit. Successit in Regimine Ecclesiæ 25. Aug.
 Frisonum Albericus, & Episcopus Ultra-
 jectensis ordinatus est.

§. XI.

S. Lebwinus.

Discipulis S. Gregorii Ultrajectensis
 accensetur S. Lebwinus, seu potius
 Liefuwinus Anglus, qui Sacerdos ordi-
 natus, mari trajecto, Ultrajectum venit
 ad S. Gregorium, operam suam ei offe-
 rens; nam dicebat, se mandata Divini-
 tus accepisse, ut iret, & Fidem prædica-
 ret ad Iselam amnem, Francorum Saxo- vita ap. Sur.
 numque terminum. Quia locus ille in- 12. Nov. vit.
 tra Diœcesis Ultrajectensis limites posi- S. Ludgeri.
 tus erat, S. Gregorius eum lubentissime tom. 5. Aff.
 il- Ben. p. 22.
 luc mittens, Marchelmum & ipsum An-
 glum Discipulum suum socium addidit.
 Aliquamdiu in Domo cujusdam viduæ
 diversati, multis Infidelibus ad fidem
 conversis, Sacellum in loco, qui Vilpa di-
 cebatur, ad Iselam, qua Occidentem
 spectat, extruxerunt. Crescente dein-
 de Fidelium numero, alterum & majus
 ædificarunt ultra eundem amnem, do-
 mumque, in qua ipsi habitarent, in loco,
 qui a Davon, S. Lebwini amico, nomen
Daventer sortitus fuerat. Haud multo
 autem post tempore Saxones indignati,
 quod